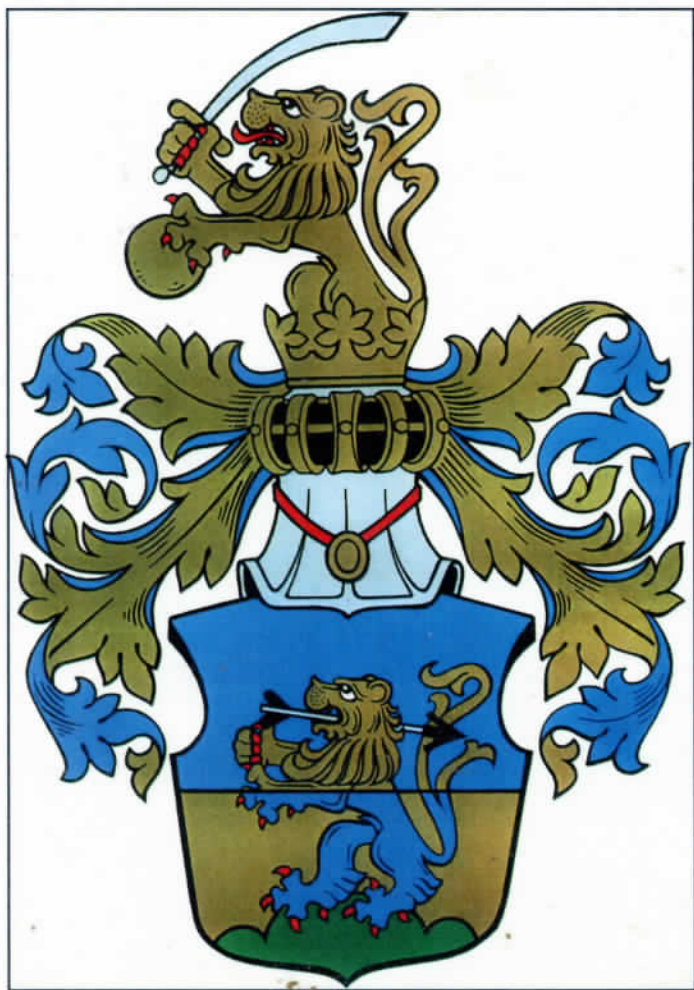

Emil Filipčič

JESEN JE

PSIHA

OPERA – TRAGEDIJA – BALET

Prizorišče predstavlja olimpijske igre, prve v Sloveniji. Vse je narejeno dosti bolje kot v Španiji. To je taka lepota, da naključnemu gledalcu kratko in malo zapira dih. Vsi športniki nosijo zastave, od Amerike do najzadnje črke. Vsi nasmejani, dobre volje, hodijo pred gledalce in se smejejo, mahajo in so ekstremno veseli. Nasmejani do nezavesti. Flora se pojavi v sredini prizorišča, spremlja jo Vertumen, bog dreves in sadja, ter Palemon, bog voda. Bogova vodita skupino božanstev: eden vodi v svojem spremstvu driade in silvane, drugi bogove rek in najade.

TOMAŽ LAJEVEC: Dober dan, spoštovane gledalke in gledalci, Slovenija je lahko danes upravičeno ponosna, tukaj so zbrani športniki iz vseh držav, iz vseh držav na svetu, od Amerike pa tja do Zimbabveja, vsak s svojo zastavo, vsak z veseljem do olimpijskih iger, kot olimpijonek ali olimpijonek, vsi, kratko in malo vsi so tu z eno samo željo: zmagati ali pa tudi izgubiti, kot najzadnji od vseh možnih najzadnjih, kot je že pred leti lepo rekel Pierre de Coubertaine. Che sara, sara, po domače. Slovenija, Slovenija, doni iz tisočerih grl, kajti mogoče sem majčkeno vznesen, mogoče majčkeno pretiravam,